EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 10.12.2008
KOM(2008) 839 slutlig

2008/0234 (CNS)

Förslag till

**RÅDETS BESLUT**

**om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen**

Förslag till

**RÅDETS BESLUT**

**om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen**

(framlagt av kommissionen)

# MOTIVERING

## 1. BAKGRUND TILL FÖRHANDLINGARNA

I samband med förhandlingarna med Liechtenstein om dess associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[1] framkom det att det faktum att rättslig hjälp enligt Liechtensteins nationella rätt är utesluten för vissa specifika brott som rör skatter, tullar eller överträdelser av bestämmelser om utrikeshandel skulle kunna tas upp vid särskilda övergripande förhandlingar om bedrägeribekämpning. Kommissionen lade därför fram ett förslag till förhandlingsmandat för ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Liechtenstein, å andra sidan, i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen[2].

Förhandlingarna fördes av kommissionen efter det att rådet gett sitt bemyndigande den 7 november 2006.

Kommissionen har till fullo iakttagit de förhandlingsdirektiv som fogades till rådets beslut, bland annat genom att särskilt beakta Liechtensteins ställning som finanscentrum, dess integration i EES, gemenskapens gällande regelverk och den förutsebara framtida utvecklingen när det gäller samarbete i fråga om alla ekonomiska intressen, särskilt på beskattningsområdet.

Förhandlingarnas övergripande karaktär kommer till uttryck i artiklarna 7 och 25 i avtalet där det föreskrivs att bestämmelserna i avtalet inte ska påverka gynnsammare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan parterna, t.ex. i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Liechtenstein om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar[3] (nedan kallat *avtalet med Liechtenstein om skatt på besparingar*).

Det administrativa samarbetet ska utformas i enlighet med de normer som fastställs i konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar[4] (nedan kallad *Neapel II-konventionen*) och i rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier[5]. Bestämmelserna om indrivning bygger på rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder[6].

Bestämmelserna om rättsligt samarbete bygger på konventionen om tillämpning av Schengenavtalet[7], konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan

---

1 Rådets beslut 2008/261/EG och 2008/262/EG av den 28 februari 2008, EUT L 83, 26.3.2008, s. 3.
2 Rådets dokument 12977/06.
3 EUT L 379, 24.12.2004, s. 84.
4 EGT C 24, 23.1.1998, s. 2.
5 EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.
6 EGT L 73, 19.3.1976, s. 18.
7 EGT L 239, 22.9.2000.

Europeiska unionens medlemsstater[8] (nedan kallad *EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp*) samt protokollet till EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp[9].

Förhandlingarna slutfördes den 27 juni 2008. Kommissionen överlämnar därför de bifogade utkasten till beslut om undertecknande och ingående av avtalet på Europeiska gemenskapens vägnar till rådet.

## 2. RESULTAT AV FÖRHANDLINGARNA

### 2.1. Olaglig verksamhet i samband med handel med varor och tjänster

Det främsta syftet med avtalet är att komplettera den planerade associeringen av Liechtenstein till Schengenområdet med de bestämmelser i gemenskapens regelverk som rör administrativt bistånd och ömsesidig rättslig hjälp och som för närvarande inte täcks av vare sig EES- eller Schengenregelverket men som är nödvändiga för ömsesidigt beviljande av fullt bistånd när det gäller kampen mot bedrägeri och all annan olaglig verksamhet, däribland brott mot tullagstiftningen och lagstiftningen om indirekt beskattning i samband med handeln med varor och tjänster. I detta avseende har avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och Schweiziska edsförbundet i bekämpandet av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen[10] (nedan kallat *avtalet med Schweiz om bedrägeribekämpning*) tjänat som förlaga. Detta syfte har uppnåtts, särskilt eftersom det avtal som förhandlats fram ger möjligheter till

- administrativt bistånd och bistånd vid indrivning, däribland med avseende på olaglig verksamhet som berör bidrag och offentlig upphandling, som för närvarande inte omfattas av EES-avtalet,[11]

- rättsligt samarbete, däribland med avseende på undandragande av mervärdesskatt, som särskilt möjliggör husrannsakan och beslag samt tillgång till bankupplysningar och som inte förutses genom Liechtensteins associering till Schengenområdet, eftersom Liechtenstein uttryckligen förklarade att överträdelser av lagstiftningen på området för beskattning som utreds av liechtensteinska myndigheter inte kan överklagas till domstol med behörighet i brottmål.

### 2.2. Bedrägeri som rör direkta skatter

Liechtensteins deltagande i EES och landets planerade anslutning till Schengenregelverket gav anledning till att redan i början av förhandlingarna även ta upp olaglig verksamhet i samband med alla former av beskattning, däribland direkta skatter. Direkta skatter behandlas dock fortfarande på ett annat sätt än andra handelsrelaterade avgifter, t.ex. tullar och indirekta skatter. Denna skillnad beror på att integrationen av gemenskapslagstiftningen och EU-lagstiftningen på detta område inte är lika långt framskriden.

---

8 EGT C 197, 12.7.2000, s. 3.
9 EGT C 326, 21.11.2001, s. 2.
10 Rådets dokument 12352/04.
11 EGT L 1, 3.1.1994, s. 171.

Ett annat syfte med avtalet är därför att sörja för att Liechtenstein beviljar administrativt bistånd och ömsesidig rättslig hjälp vid bedrägeri som rör direkta skatter i större utsträckning än vad som föreskrivs i avtalet med Liechtenstein om skatt på besparingar. I detta avseende är avtalet innovativt eftersom Liechtenstein hittills har vägrat alla former av bistånd och rättslig hjälp vid bedrägeri som rör direkta skatter och eftersom avtalet är det första som förhandlats fram på EU-nivå för att täcka alla typer av skatter. Avtalet har ett bredare tillämpningsområde än sin förlaga avtalet med Schweiz om bedrägeribekämpning, eftersom det leder till att Liechtensteins bistånd när det gäller bedrägeri som rör direkta skatter anpassas till europeiska normer. Det ger möjligheter för

- administrativt bistånd vid (dokumentrelaterat) bedrägligt beteende som rör direkta skatter på samma villkor som bistånd beviljas mellan medlemsstaterna enligt gemenskapslagstiftningen, vilket banar väg för att framtida reformer och utökat bistånd inom Europeiska gemenskapen integreras i avtalet via den gemensamma kommittén,

- bistånd vid indrivning i samband med (dokumentrelaterat) bedrägligt beteende som rör direkta skatter på samma sätt som bistånd beviljas mellan medlemsstaterna enligt gemenskapslagstiftningen,

- rättsligt samarbete vid (dokumentrelaterat) bedrägligt beteende som rör direkta skatter, däribland husrannsakan och beslag samt tillgång till bankupplysningar, vilket för närvarande inte omfattas av Liechtensteins associering till Schengen.

När det gäller bistånd avseende fonder och andra investeringsformer som kontrolleras av en förvaltare och vars stiftare och verkliga ägare inte är officiellt registrerade, bör de avtalsslutande parterna använda all tillgänglig information och alla sina kontrollbefogenheter för att besvara en framställan om bistånd i form av ett informationsutbyte. Enligt artikel 11.2 får en framställan om administrativt bistånd inte avslås endast på grund av att uppgifterna innehas av en förvaltare, vilket innebär att den anmodade avtalsslutande partens skattemyndigheter vid behov bör få den nödvändiga informationen från förvaltaren, som i egenskap av ekonomisk aktör är skyldig att samarbeta i enlighet med artikel 19.

## 3. BESTÄMMELSERNA I AVTALET

### 3.1. Allmänna bestämmelser

- Artiklarna 1 och 2 – ”Syfte” och ”Allmänt tillämpningsområde”

I dessa artiklar definieras avtalets syfte och tillämpningsområde, som omfattar administrativt bistånd och rättsligt samarbete för att skydda gemenskapens och medlemsstaternas ekonomiska intressen.

Inom ramen för avtalet omfattar artikel 2.1 a allt bedrägeri och annan olaglig verksamhet som avser alla brott mot lagstiftningen om indirekt beskattning (mervärdesskatt och punktskatter) och tullagstiftningen, däribland smuggling, korruption, mutbrott och tvätt av vinning av sådan verksamhet som omfattas av artikel 2.3. Med förfaranden för tilldelning av kontrakt avses sådana förfaranden som

leder till ingående av offentliga kontrakt enligt direktiv 2004/18/EG om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster[12].

Artikel 2.1 b omfattar vidare bedrägeri och annat bedrägligt beteende som rör alla direkta skatter (skatter på inkomst och kapital). Artikel 2.1 c slutligen möjliggör bistånd vid indrivning av belopp som gått förlorade på grund av sådan verksamhet som avses i artikel 2.1 a och 2.1 b.

Bistånd vid penningtvätt enligt artikel 2.3 bygger på direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism[13] och hänvisar också till Liechtensteins skyldigheter enligt EES-avtalet att införliva gemenskapens regelverk på detta område.

De viktigaste definitionerna av relevans för avtalets tillämpningsområde fastställs i artikel 2.4. Särskilt viktiga är definitionen i artikel 2.4 e av direkta skatter, som omfattar privat inkomst och inkomst av näringsverksamhet, och definitionen i artikel 2.4 f av bedrägligt beteende i samband med direkta skatter, där det inte bara ges exempel på beteenden som skulle kunna vara liktydiga med skattebedrägeri utan även anges att inlämnandet av ofullständiga skattedeklarationer är ett bedrägligt beteende.

- Artikel 3 – ”Fall av mindre betydelse”

Syftet med denna artikel är att undvika alltför många framställningar om bistånd eller rättslig hjälp som gäller mindre ärenden.

- Artikel 4 – ”Allmän ordning”

Denna artikel innehåller de relevanta skäl som sammanhänger med den allmänna ordningen i enlighet med artikel 2 b i Europarådets europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål (Strasbourg 20.4.1959).

- Artikel 5 – ”Överlämnande av upplysningar och bevis”

Denna artikel bygger på avtalet med Liechtenstein om skatt på besparingar. I artikel 5.2 görs åtskillnad mellan upplysningar som rör olaglig verksamhet i samband med handel med varor och tjänster (led a) och bedrägeri som rör direkta skatter (led b) i syfte att ta hänsyn till att gemenskapens regelverk hunnit olika långt i dessa frågor. Det bör noteras att det enligt artikel 5.2 b inte krävs ett uttryckligt samtycke från den behöriga myndighet som ursprungligen lämnade upplysningarna, utan denna myndighets uttryckliga motstånd.

- Artikel 6 – ”Sekretess”

Denna artikel avser de sekretesskrav som den anmodade parten ska tillämpa vid handläggningen av framställningar om bistånd.

---

[12] EUT L 134, 30.4.2004, s. 114, införlivat med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 68/2006 av den 2 juni 2006 om ändring av bilaga XVI (Offentlig upphandling) till EES-avtalet, EUT L 245, 7.9.2006, s. 22.

[13] EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

### 3.2. Administrativt bistånd

- Artikel 7 – ”Förhållande till andra avtal”

Genom avtalet upphävs inte EES-avtalets protokoll 11 om ömsesidigt bistånd i tullfrågor[14] som fortfarande får tillämpas, särskilt för tullaspekter som ligger utanför tillämpningsområdet för avtalet om bedrägeribekämpning och avtalet med Liechtenstein om skatt på besparingar.

- Artikel 8 – ”Det administrativa biståndets omfattning”

Denna artikel motsvarar Neapel II-konventionen, eftersom det administrativa biståndet motsvarar normerna i denna i den mån de är lämpliga. Detta inbegriper användningen av upplysningar för avtalets syften. Tillämpningsområdet för avtalet om bedrägeribekämpning är bredare än Neapel II-konventionens rent tullrelaterade tillämpningsområde.

- Artikel 9 – ”Preskriptionsbestämmelser”

Denna artikel bygger på en liknande bestämmelse i artikel 10.2 i avtalet med Liechtenstein om skatt på besparingar.

- Artikel 10 – ”Befogenheter”

Denna artikel motsvarar Neapel II-konventionen eftersom bestämmelserna i avtalet ska tillämpas inom ramen för de befogenheter som varje berörd myndighet tilldelas genom nationell lagstiftning inom ramen för nationella förfaranden, och bestämmelserna ändrar eller utvidgar inte dessa befogenheter.

- Artikel 11 – ”Begränsningar för informationsutbyte”

Artikel 11.1 bygger på artikel 8 i direktiv 77/799/EEG och gäller därför bara bedrägeri som rör direkta skatter.

Samtidigt som normerna i Neapel II-konventionen när det gäller administrativt bistånd beaktas, kan enligt artikel 11.2 banksekretess eller ägarintresse i en juridisk person (eller en annan struktur som kan anses vara en person) inte stå i vägen för en framställan om bistånd i form av ett informationsutbyte. Motstridiga bestämmelser, t.ex. i Liechtensteins nationella lagstiftning, skulle inte vara tillämpliga när det gäller genomförandet av avtalet. Bestämmelserna i artikel 11.2 har företräde.

Bestämmelsen ger också möjlighet att överlämna upplysningar som en anmodad myndighet redan förfogar över, vilket föreskrivs på liknande sätt i artikel 7 i protokoll 11 till EES-avtalet.

Termen ”bank” som används i hela avtalet – ensam eller i samband med ”annat finansiellt institut” eller i samband med specifika frågor som ”uppgifter” eller ”konton” – ska anses omfatta ”kreditinstitut” och ”finansiella institut” enligt

[14] EGT L 1, 3.1.1994, s. 171.

definitionen i artikel 4.1 och 4.5 i direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut[15].

- Artikel 12 – ”Proportionalitet”

Denna artikel är ett uttryck för samma strävan som den som ligger bakom artikel 3, men med avseende endast på administrativt bistånd.

- Artikel 13- ”Centrala myndigheter”

Denna artikel överensstämmer med innehållet i artikel 5 i Neapel II-konventionen och uppfyller kravet i förhandlingsdirektiven på ett klart fastställande av relevanta myndigheter på central nivå. De centrala myndigheter som är behöriga att handlägga framställningar om administrativt bistånd ska utses av varje avtalsslutande part.

- Artikel 14 – ”Framställningar om upplysningar”, artikel 15 – ”Framställningar om övervakning” och artikel 14 – ”Delgivning och överlämnande per post”

Dessa artiklar i avtalet överensstämmer med innehållet i artiklarna 10, 11 och 13 i Neapel II-konventionen.

Artikel 14.4 är innovativ eftersom den gör det möjligt att införa tidsfrister för besvarande av framställningar om bistånd så snart tillämplig gemenskapslagstiftning som föreskriver sådana tidsfrister för medlemsstaterna träder i kraft.

Artikel 15 gäller handeln med varor. Den är därför begränsad till frågor som rör olaglig verksamhet i samband med handel med varor och tjänster.

Artikel 16.2 beaktar de normer som fastställs i direktiv 77/799/EG rörande ömsesidigt bistånd på direktbeskattningens område. Artikel 16.3 syftar till att säkerställa att mottagare av bidrag från gemenskaperna och uppdragstagare för gemenskaperna med hemvist i Liechtenstein får kontaktas direkt av den institution som tilldelat bidraget eller uppdraget och svara på framställningar om dokument och upplysningar som denna institution riktar till dem i samband med de berörda bidragen och uppdragen.

- Artikel 17 – ”Framställningar om utredningar” och artikel 18 – ”Närvaro av bemyndigad personal som utsetts av den ansökande partens myndighet”

Dessa artiklar överensstämmer med innehållet i artikel 12 i Neapel II-konventionen. Två gemensamma förklaringar, liknande förklaringarna om motsvarande artiklar i avtalet med Schweiz om bedrägeribekämpning, kommer att säkerställa att samma förfaranden tillämpas gentemot Liechtenstein som gentemot Schweiz.

---

[15] EUT L 177, 30.6.2006, s. 1. Direktiv 2006/48/EG är en omarbetning av rådets och Europaparlamentets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1) som införlivades i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 15/2001 av den 28 februari 2001 om ändring av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet, EGT L 117, 26.4.2001, s. 13.

Artikel 18 avser möjligheterna för bemyndigad personal att närvara när framställan om bistånd verkställs och ta del av dokument och föreslå frågor och utredningsåtgärder i syfte att bidra till det ömsesidiga biståndets effektivitet och, när så är lämpligt, få tillgång till samma lokaler, dokument och upplysningar som personalen på den anmodade myndigheten.

- Artikel 19 – ”Samarbetsskyldighet”

Denna artikel är en följd av artiklarna 17 och 18 och ålägger ekonomiska aktörer i medlemsstaterna liknande skyldigheter i samband med utredningar som genomförs av deras myndigheter. Den andra meningen bygger på principerna i direktiv 77/799/EG.

- Artikel 20 – ”Biståndsframställningarnas form och innehåll”

Denna artikel överensstämmer med innehållet i artikel 9 i Neapel II-konventionen.

- Artikel 21 – ”Användning av uppgifter”

Denna artikel liknar artikel 11 i protokoll 11 till EES-avtalet och är ett uttryck för en specialitetsregel. Användningen av uppgifterna ska förbli begränsad till skyddet av parternas ekonomiska intressen i enlighet med artikel 2.

Avtalet innehåller inga bestämmelser om spontant administrativt bistånd eller utplacerade tjänstemän. Detta beror på Liechtensteins begränsade administrativa kapacitet.

- Artikel 22 – ”Gemensamma insatser” och artikel 23 – ”Gemensamma särskilda utredningsgrupper”

Dessa artiklar överensstämmer med innehållet i liknande åtgärder som omfattas av Neapel II-konventionen. De har utformats så att parternas myndigheter efter eget skön kan besluta om deras tillämpning.

Artikel 22.3 infördes med hänsyn till bedrägeri som rör direkta skatter och bygger särskilt på artikel 8b i direktiv 77/799/EG.

Artikel 23.4–23.6 är tagen från motsvarande bestämmelse om gemensamma specialutredningslag i Neapel II-konventionen.

- Artikel 24 – ”Indrivning”

Denna artikel återger det väsentliga innehållet i artiklarna 6, 7, 9, 10 och 13 i direktiv 76/308/EEG. Den uttryckliga hänvisningen till den tyska termen ”Vollstreckungstitel” i artikel 24.2 undanröjer alla tvivel om vilken typ av rättsakter som kan tillämpas vid bistånd för indrivning.

När det gäller bedrägeri som rör direkta skatter klargörs det genom en gemensam förklaring att bistånd vid indrivning bara beviljas inom avtalets tillämpningsområde enligt artikel 2, och att den ansökande myndigheten följaktligen bör lämna den anmodade myndigheten de upplysningar som krävs för att kontrollera om bistånd måste tillhandahållas enligt avtalet.

### 3.3. Ömsesidig rättslig hjälp

- Artikel 25 – ”Förhållande till andra avtal”

Grunden för denna artikel, de internationella instrumentens komplementaritet, är densamma som för artikel 1 i EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp.

- Artikel 26 – ”Förfaranden där ömsesidig rättslig hjälp ska ges”

Denna artikel överensstämmer med innehållet i artikel 49 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och artikel 3 i EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp. Artikeln är inriktad på förfaranden där rättslig hjälp tillhandahålls (även i fråga om sakförhållanden eller överträdelser som en juridisk person kan hållas ansvarig för). Artikel 26.2 har behållits i syfte att utvidga de åtgärder som fastställs i Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott (Strasbourg 8.11.1990) till att gälla även överträdelser som omfattas av avtalet om bedrägeribekämpning.

- Artikel 27 – ”Överlämnande av framställningar”

Det direkta överlämnandet av framställningar överensstämmer med artikel 6 i EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp.

- Artikel 28 – ”Delgivning per post”

Denna artikel överensstämmer med innehållet i artikel 52 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och artikel 5 i EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp.

- Artikel 29 – ”Interimistiska åtgärder”

Denna artikel motsvarar artikel 24 i andra tilläggsprotokollet av den 8 november 2001 till Europarådets europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål (Strasbourg 20.4.1959). Punkt 2 motsvarar artikel 11 i konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott (Strasbourg 8.11.1990).

- Artikel 30 – ”Närvaro av företrädare för den ansökande partens myndigheter”

Denna artikel överensstämmer med artikel 4 i Europarådets europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål (Strasbourg 20.4.1959). På grund av Liechtensteins ringa storlek får framställningar om utländska myndigheters närvaro undantagsvis nekas i enlighet med artikel 2 i andra tilläggsprotokollet till Europarådets europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål (Strasbourg 20.4.1959). Denna artikel bygger också på artikel 12.2 i Neapel II-konventionen.

- Artikel 31 – ”Husrannsakan och beslag”

Rättsligt samarbete, inbegripet husrannsakan och beslag, ska även beviljas avseende olaglig verksamhet i samband med handel med varor och tjänster och dessutom avseende bedrägeri som rör direkta skatter. I artikel 31.1 a återges texten i artikel 51 a i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet. På grund av särskilda

förhållanden i Liechtensteins lagstiftning skiljer sig artikel 31.2 från avtalet med Schweiz om bedrägeribekämpning. Medan artikel 31.1 a avser administrativa brott mot skattelagstiftningen i fråga om tullar och punktskatter som överklagas till Schweiz federala brottmålsdomstol enligt tullunionen mellan Schweiz och Liechtenstein, är artikel 31.2 ett åtagande från Liechtenstein att tillhandahålla rättslig hjälp vid husrannsakan och beslag även i samband med undandragande av mervärdesskatt, vilket är ett rent administrativt brott enligt liechtensteinsk lagstiftning och vilket, i egenskap av en överträdelse av skattelagstiftningen som utreds av liechtensteinska myndigheter, inte kan överklagas till domstol med behörighet i brottmål. Denna bestämmelse ger inte upphov till någon skyldighet för de övriga avtalsslutande parterna.

Artikel 31.3 motsvarar gemenskapens normer för bekämpning av penningtvätt enligt direktiv 2005/60/EG.

- Artikel 32 – ”Framställningar om bankupplysningar och finansiella upplysningar”

Framställningar om upplysningar gällande bankkonton och banktransaktioner samt framställningar om övervakning av banktransaktioner kan också avse bedrägeri som rör direkta skatter, vilket omfattas av avtalet, och ska behandlas i enlighet med de normer som fastställs i protokollet till EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp[16], vid behov även utan underrättelse till den person som utredningsåtgärderna gäller.

- Artikel 33 – ”Kontrollerade leveranser”

Denna artikel har utformats i enlighet med artikel 12 i EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, men eftersom den gäller handel med varor är den begränsad till olaglig verksamhet i samband med handel med varor och tjänster.

- Artikel 34 – ”Överlämnande för förverkande eller återlämnande”

Denna artikel bygger på artikel 8 i EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp.

- Artikel 35 – ”Påskyndat förfarande för ömsesidig rättslig hjälp”

Denna artikel syftar till att undvika alltför långa samarbetsförfaranden. Texten överensstämmer till fullo med artikel 4.2, 4.3 och 4.4 i EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp.

- Artikel 36 – ”Användning av upplysningar och bevisning”

Denna artikel överensstämmer med artikel 23 i EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp.

- Artikel 37 – ”Överlämnande av upplysningar och bevisning på eget initiativ”

Denna artikel bygger på artikel 7 i EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp. Den ytterligare hänvisningen i avtalet till överlämnande av bevisning på eget initiativ

[16] EGT C 326, 21.11.2001, s. 1.

förutsätter inte några väsentliga förändringar i förhållande till de befintliga bestämmelserna, eftersom bevisvärdet kommer att fastställas enligt den straffprocessrättsliga lagstiftningen i det land där åtal sker. Skillnaderna i den straffprocessrättsliga lagstiftningen mellan Liechtenstein och Schweiz var grunden till att det i detta avtal inte finns någon bestämmelse om civilrättslig talan som i avtalet med Schweiz om bedrägeribekämpning, eftersom den bestämmelsen infördes endast för att åtgärda en specifik situation enligt schweizisk rättspraxis.

### 3.4. Slutbestämmelser

- Artikel 38 – ”Gemensam kommitté” och artikel 39 – ”Tvistlösning”

Genom denna artikel inrättas en gemensam kommitté som ska förvalta avtalet och vars befogenheter huvudsakligen ska möjliggöra en framtida utveckling av de tekniska normerna för ömsesidigt bistånd och ömsesidig rättslig hjälp mellan medlemsstaterna, oavsett om det gäller redan föreskrivna normer exempelvis för att besvara framställningar (artikel 14.4) eller om det gäller att uppnå enighet om en reform av gemenskaps- och EU-lagstiftningen, särskilt den planerade reformen av direktiv 77/799/EEG (artikel 38.5). På grund av de eventuella konsekvenserna av kommitténs befogenheter för parternas suveränitet innehåller artikel 38.5 ett konstitutionellt förbehåll.

I den mån dessa anpassningar inte är tillräckliga för att nå fram till nya framtida gemenskapsnormer för ömsesidigt bistånd och ömsesidig rättslig hjälp uppmanas den gemensamma kommittén att lämna rekommendationer om en översyn av hela avtalet (artikel 38.6).

Den gemensamma kommittén spelar också en roll i genomförandet av bestämmelserna i de fall där praxis kan vara avgörande för ett väl fungerande samarbete (gemensamma förklaringarna till artiklarna 2.4 f och 24), däribland tvistlösning (artikel 39).

- Artikel 40 – ”Territoriellt tillämpningsområde”

Denna artikel överensstämmer med standardbestämmelserna i denna fråga.

- Artikel 41 – ”Ikraftträdande”

Enligt avtalet ska generalsekreteraren för Europeiska unionens råd vara depositarie.

- Artikel 42 – ”Uppsägning”

Denna artikel innehåller en möjlighet att säga upp avtalet.

- Artikel 43 – ”Tidsmässig tillämpning”

Denna artikel innehåller differentierade bestämmelser för tillämpningen av avtalet på framställningar som rör olaglig verksamhet som ägt rum efter det att avtalet undertecknats men innan det trätt i kraft.

Den tidsmässiga tillämpningen på olaglig verksamhet i samband med handel av varor och tjänster (led a) regleras på samma sätt som motsvarande bestämmelse i avtalet

med Schweiz om bedrägeribekämpning, men för den nya aspekten bistånd och rättslig hjälp för bedrägeri som rör direkta skatter (led b) krävs en längre övergångsperiod. Liechtenstein har begärt denna längre övergångsperiod i syfte att bättre sörja för rättslig säkerhet på området direkta skatter.

- Artikel 44 – ”Utvidgning av avtalet till EU:s nya medlemsstater”

Denna artikel är utformad för att underlätta en utvidgning av avtalet till de nya medlemsstaterna.

Förslag till

**RÅDETS BESLUT**

**om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 280 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen,

med beaktande av kommissionens förslag[17], och

av följande skäl:

(1) Efter rådets bemyndigande den 7 november 2006 har kommissionen på gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar förhandlat fram ett avtal med Liechtenstein i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar offentliga ekonomiska intressen, däribland resurser och utgifter, framför allt bidrag och skatter.

(2) Avtalet, som paraferades den […], bör undertecknas, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

***Enda artikel***

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att på Europeiska gemenskapens vägnar underteckna avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen, med förbehåll för att avtalet antas vid en senare tidpunkt.

[17] EUT C […], […], s. […].

Utfärdat i Bryssel den […].

*På rådets vägnar*
*Ordförande*

2008/0234 (CNS)

Förslag till

# RÅDETS BESLUT

## om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 280 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag[18],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[19], och

av följande skäl:

(1) Den 7 november 2006 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla fram ett avtal med Liechtenstein i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar offentliga ekonomiska intressen, däribland resurser och utgifter, framför allt bidrag och skatter.

(2) I enlighet med rådets beslut […/…]/EG av den […] och med förbehåll för dess ingående vid en senare tidpunkt undertecknades avtalet på Europeiska gemenskapens vägnar den […].

(3) Genom avtalet inrättas en gemensam kommitté med befogenhet att fatta beslut inom vissa områden, och det är därför nödvändigt att ange vem som ska företräda gemenskapen i denna kommitté.

(4) Avtalet bör godkännas.

---

[18] EUT C […], […], s. […].
[19] EUT C […], […], s. […].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

*Artikel 2*

Gemenskapen ska företrädas av kommissionen i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 38 i avtalet.

Den ståndpunkt som gemenskapen ska inta i samband med genomförandet av avtalet i fråga om beslut och rekommendationer från den gemensamma kommittén ska fastställas av rådet på förslag av kommissionen. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet, förutsatt att det inte föreskrivs en annan majoritet avseende den fråga som diskuteras i den gemensamma kommittén.

*Artikel 3*

Rådets ordförande bemyndigas att utse den person som ska ha rätt att på Europeiska gemenskapens vägnar göra den anmälan som avses i artikel 41.2 i avtalet[20].

*Artikel 4*

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den […].

*På rådets vägnar*
*Ordförande*

[20] Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

**BILAGA**
**Avtal om samarbete**
**mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan,**
**i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen**

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN BULGARIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

IRLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

REPUBLIKEN UNGERN,

REPUBLIKEN MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

RUMÄNIEN,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND, å ena sidan

och

FURSTENDÖMET LIECHTENSTEIN, å andra sidan,

nedan kallade *parterna*,

HAR ENATS OM ATT INGÅ FÖLJANDE AVTAL:

# AVDELNING I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

*Artikel 1 - Syfte*

Syftet med detta avtal är att utsträcka det administrativa biståndet och den ömsesidiga rättsliga hjälpen mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen i den mening som avses i artikel 2.

*Artikel 2 – Allmänt tillämpningsområde*

1. Detta avtal ska tillämpas på följande:

   (a) Administrativt och straffrättsligt förebyggande samt administrativ och straffrättslig spårning, utredning, lagföring och bekämpning av bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar samtliga parters respektive ekonomiska intressen, i fråga om

   – varuhandel i strid med tull- och jordbrukslagstiftningen,

   – handel i strid med lagstiftningen om indirekt beskattning enligt definitionen i punkt 4 c,

   – mottagande eller innehållande av medel – även användning av sådana medel i andra syften än dem för vilka de ursprungligen beviljats – ur parternas statsbudgetar eller budgetar som förvaltas av dem eller för deras räkning, såsom bidrag och återbetalningar,

   – parternas förfaranden för tilldelning av kontrakt,

   (b) administrativt och straffrättsligt förebyggande samt administrativ och straffrättslig spårning, utredning, lagföring och bekämpning av olaglig verksamhet som skadar Europeiska gemenskapernas medlemsstaters och Furstendömet Liechtensteins respektive ekonomiska intressen, genom bedrägligt beteende i strid med lagstiftningen om direkta skatter,

   (c) beslag och indrivning av belopp som är utestående eller har utbetalats oriktigt på grund av sådan olaglig verksamhet som avses i punkterna 1 a och 1 b.

2. Det samarbete som avses i avdelningarna II (Administrativt bistånd) och III (Ömsesidig rättslig hjälp) får inte avvisas enbart på den grunden att framställan avser en överträdelse som av den anmodade parten anses utgöra ett skattebrott eller att den anmodade partens lagstiftning inte reglerar samma typer av skatter, tullar, avgifter, utgifter, bidrag eller återbetalningar eller inte innehåller motsvarande bestämmelser eller juridiska definition av omständigheterna som den ansökande partens lagstiftning.

3. Tvätt av vinning av sådan verksamhet som omfattas av punkt 1 a ska ingå i avtalets tillämpningsområde, förutsatt att den omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2005/60/EG, som har införlivats med EES-avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 87/2006 av den 7 juli 2006 om ändring av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet, eller att den verksamhet som utgör förbrottet enligt båda parternas rätt är belagt med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst sex månader.

4. I detta avtal gäller följande:

(a) *Bedrägeri och all annan olaglig verksamhet* som avses i punkt 1 a omfattar även smuggling, korruption och tvätt av vinning av sådan verksamhet som omfattas av punkt 1 a, om inte annat anges i punkt 3.

(b) *Varuhandel i strid med tull- och jordbrukslagstiftningen* som avses i punkt 1 a ska tillämpas oberoende av om varorna passerat (vid avsändning, mottagning eller transitering) den andra partens territorium.

(c) *Indirekt beskattning* som avses i punkt 1 a ska anses vara tullar, mervärdesskatt, särskild konsumtionsskatt och punktskatter.

(d) *Handel i strid med lagstiftningen om indirekt beskattning* som avses i punkt 1 a ska tillämpas oberoende av om varorna passerat (vid avsändning, mottagning eller transitering) den andra partens territorium.

(e) *Direkta skatter* som avses i punkt 1 b är skatter på inkomst och kapital, oberoende av om inkomsten eller kapitalet är av privat natur eller härrör från näringsverksamhet och oberoende av på vilket sätt dessa skatter tas ut, som läggs på en fysisk eller juridisk persons sammanlagda inkomst eller sammanlagda kapital eller på delar av denna inkomst eller detta kapital, däribland skatter på vinster från försäljning av lös eller fast egendom, skatter på lönebelopp som betalats av företag, liksom skatter på kapitalvinster.

(f) *Bedrägligt beteende i strid med lagstiftningen om direkta skatter* som avses i punkt 1 b består i undanhållande av direkta skatter genom avsiktlig användning av helt eller delvis förfalskade eller oriktiga dokument, inbegripet ofullständiga skattedeklarationer som inlämnats av fysiska eller juridiska personer samt oriktiga affärshandlingar; var och en av följande verksamheter ska anses utgöra bedrägligt beteende i strid med lagstiftningen om direkta skatter, om de utförs uppsåtligen:

i. Att utarbeta eller beordra att det utarbetas, underteckna eller inge ett dokument som

– enligt lag ska inges till skattemyndigheterna som bevis för beskattningsbar inkomst,

– ligger till grund för bedömning av skatteintäkterna,

– är falskt med avseende på någon omständighet som krävs för bedömningen av sådana skatteintäkter.

ii Dubbel bokföring.

iii. Införande av falska eller förvanskade uppgifter eller falska fakturor eller dokument.

iv. Förstöring av räkenskaper eller affärshandlingar.

v. Döljande av tillgångar eller skyddande av inkomstkällor genom användning av helt eller delvis förfalskade eller oriktiga dokument, inbegripet ofullständiga skattedeklarationer som inlämnats av fysiska eller juridiska personer samt oriktiga affärshandlingar.

*Artikel 3 Fall av mindre betydelse*

1. Den anmodade partens myndighet får avvisa en framställan om samarbete, om den skatt eller tull som antas ha tagits ut med för lågt belopp eller undanhållits, eller det bidrag eller den återbetalning som missbrukats, inte överstiger 25 000 euro, eller, med avseende på artikel 2.1 c jämförd med artikel 2.1 a, om det beräknade värdet av de varor som exporterats eller importerats utan tillstånd inte överstiger 100 000 euro. Det lägsta beloppet för den skatt eller tull som tagits ut med för lågt belopp eller för det bidrag eller den återbetalning som missbrukats, eller det lägsta värdet av de varor som avses ovan, kan vara en följd av med varandra sammanhängande transaktioner vars utlösande faktor sträcker sig över en längre tid och vars ekonomiska verkningar är större än tröskelvärdet, även om varje transaktion för sig är under tröskelvärdet. Dessa tröskelvärden ska inte tillämpas om den ansökande parten med hänsyn till omständigheterna eller den misstänktes identitet bedömer fallet som synnerligen allvarligt.

2. Den anmodade partens myndighet ska utan dröjsmål underrätta den ansökande partens myndighet om skälen till att framställan om samarbete avvisats.

*Artikel 4 Allmän ordning*

Samarbete får avvisas om den anmodade parten anser att verkställandet av framställan skulle kunna skada dess suveränitet, säkerhet, allmänna ordning eller andra väsentliga intressen.

*Artikel 5 Överlämnande av upplysningar och bevisning*

1. Upplysningar och bevisning som överlämnas eller erhålls enligt detta avtal, oavsett form, ska vara sekretessbelagda och ges samma skydd som motsvarande uppgifter har enligt den nationella lagstiftningen hos den part som tagit emot uppgifterna och enligt de motsvarande bestämmelser som är tillämpliga på gemenskapens institutioner.

Sådana upplysningar och sådan bevisning får framför allt inte yppas för andra personer än de som behöver tillgång till dem på grund av sin ställning vid gemenskapens institutioner, i dess medlemsstater eller i Furstendömet Liechtenstein och får inte heller användas av dessa personer för andra ändamål än de som omfattas av detta avtals tillämpningsområde. Dessa personer ska använda upplysningarna och

bevisningen endast för dessa ändamål, såvida inte den anmodade partens behöriga myndighet uttryckligen har tillåtit att de används för ett annat specifikt ändamål, om upplysningarna och bevisningen enligt den partens lagstiftning under likartade omständigheter skulle kunna användas för liknande ändamål. Dessa personer får lämna ut uppgifterna i samband med offentliga domstolsförhandlingar eller rättsliga avgöranden.

2. De upplysningar och den bevisning som den ansökande parten erhåller enligt detta avtal får överlämnas till en annan part, om denna andra part genomför en utredning där samarbete inte är uteslutet eller om det finns konkreta indikationer på att den parten med fördel skulle kunna företa en sådan utredning.

   (a) När det gäller bistånd eller rättslig hjälp för verksamhet som omfattas av artikel 2.1 a samt artikel 2.1 c jämförd med artikel 2.1 a ska den ansökande parten underrätta den anmodade parten om vilken annan part i detta avtal som uppgifterna kommer att skickas till samt i vilket syfte.

   (b) När det gäller bistånd eller rättslig hjälp för verksamhet som omfattas av artikel 2.1 b samt artikel 2.1 c jämförd med artikel 2.1 b får den ansökande parten överlämna uppgifter och bevisning till en annan part i detta avtal, om den anmodade part som lämnade uppgifterna inte uttryckligen motsätter sig det när uppgifterna lämnas.

   Upplysningar och bevisning får inte överlämnas i andra syften än de som avses i detta avtal.

3. Överlämnande av upplysningar och bevisning, som erhållits enligt detta avtal, från en part till en eller flera andra parter får inte överklagas inom den först anmodade partens territorium.

4. Alla parter som tar emot upplysningar eller bevisning enligt punkt 2 ska följa de villkor för uppgifternas användning som den anmodade parten ställde då uppgifterna först överlämnades till den ansökande parten.

5. För att upplysningar och bevisning som erhållits enligt detta avtal ska kunna överlämnas av en part till ett tredjeland krävs tillstånd från den part som ursprungligen tillhandahöll upplysningarna och bevisningen.

*Artikel 6 Sekretess*

Den ansökande parten får kräva att den anmodade parten belägger framställan och dess innehåll med sekretess, utom om detta skulle vara oförenligt med verkställandet av framställan. Om den anmodade parten inte kan uppfylla sekretesskravet ska den ansökande partens myndighet underrättas om detta i förväg.

# Avdelning II ADMINISTRATIVT BISTÅND

## Kapitel 1 Allmänna bestämmelser

*Artikel 7 Förhållande till andra avtal*

Denna avdelning ska

(a) i fråga om bistånd för verksamhet som omfattas av artikel 2.1 a samt artikel 2.1 c jämförd med artikel 2.1 a inte påverka de bestämmelser som är tillämpliga på ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, eller mera långtgående skyldigheter i fråga om administrativt bistånd eller gynnsammare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala samarbetsarrangemang mellan parterna, särskilt protokoll 11 till EES-avtalet om ömsesidigt bistånd i tullfrågor,

(b) i fråga om bistånd för verksamhet som omfattas av artikel 2.1 b samt artikel 2.1 c jämförd med artikel 2.1 b inte påverka de bestämmelser som är tillämpliga på ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, eller mera långtgående skyldigheter i fråga om administrativt bistånd eller gynnsammare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala samarbetsarrangemang mellan parterna, särskilt avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Liechtenstein om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar[21].

*Artikel 8 Det administrativa biståndets omfattning*

1. Parterna ska lämna varandra ömsesidigt bistånd för att bekämpa sådan olaglig verksamhet som avses i detta avtal, bland annat för att förebygga, spåra och utreda transaktioner och andra handlingar alternativt underlåtenhet som strider mot relevant lagstiftning.

2. Bistånd enligt denna avdelning ska gälla alla administrativa myndigheter hos parterna som är behöriga enligt artikel 2 att göra administrativa utredningar eller väcka åtal, däribland även fall där dessa myndigheter utövar sina befogenheter på rättsliga myndigheters begäran.

   Om en brottsutredning utförs av en rättslig myndighet eller under dess ledning ska denna myndighet avgöra om en därmed sammanhängande framställan om ömsesidigt bistånd eller samarbete ska inges på grundval av de bestämmelser som är tillämpliga på ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller på grundval av denna avdelning.

[21] EUT L 379, 24.12.2004, s. 84.

*Artikel 9 Preskriptionsbestämmelser*

När den anmodade parten beslutar om upplysningar eller annat bistånd enligt denna avdelning får lämnas som svar på en framställan, ska den tillämpa preskriptionsbestämmelserna enligt lagstiftningen hos den ansökande parten i stället för preskriptionsbestämmelserna hos den anmodade parten.

*Artikel 10 Befogenheter*

Parternas myndigheter ska tillämpa bestämmelserna i denna avdelning inom ramen för de befogenheter som de har tilldelats enligt nationella bestämmelser. Ingenting i denna avdelning får tolkas som att det inverkar på de befogenheter som parternas myndigheter har tilldelats enligt nationella bestämmelser i den mening som avses i denna avdelning.

Myndigheterna ska gå till väga som om de handlade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet hos samma part. De ska därvid utnyttja alla lagliga befogenheter som de har enligt nationell rätt för att tillmötesgå begäran.

*Artikel 11 Begränsningar för informationsutbyte*

1. Administrativt bistånd för verksamhet som omfattas av artikel 2.1 b ska inte medföra någon skyldighet för en part från vilken uppgifter begärs att genomföra utredningar eller meddela uppgifter, om det skulle strida mot lagstiftningen eller administrativ praxis hos de behöriga administrativa myndigheterna hos den parten att genomföra sådana utredningar eller inhämta de uppgifter som begärs. Tillhandahållande av uppgifter får vägras om det skulle leda till röjande av affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller en handelsprocess, eller av uppgifter vars röjande skulle strida mot artikel 4; en parts behöriga myndighet får också vägra att tillhandahålla uppgifter, när den ansökande parten av faktiska eller rättsliga skäl är förhindrad att tillhandahålla motsvarande uppgifter.

2. En part får inte avslå en framställan om administrativt bistånd i form av ett informationsutbyte endast på grund av att uppgifterna innehas av en bank, ett annat finansiellt institut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att uppgifterna rör ägarintressen i en person; en part får inte heller avslå en sådan framställan när uppgifterna redan står till dess behöriga administrativa myndigheters förfogande.

*Artikel 12 Proportionalitet*

Den anmodade partens myndighet får avslå en framställan om samarbete när det är tydligt att

(a) antalet och arten av de framställningar om upplysningar som görs av den ansökande parten inom en viss period innebär en orimlig administrativ börda för den anmodade partens myndighet,

(b) den ansökande partens myndighet inte har uttömt de sedvanliga informationskällor som den under rådande omständigheter skulle ha kunnat

använda för att inhämta de begärda uppgifterna utan att äventyra möjligheterna att uppnå det önskade resultatet.

*Artikel 13 Centrala myndigheter*

1. Varje part ska utse en eller flera centrala myndigheter som ska vara behöriga att behandla sådana framställningar om administrativt bistånd som avses i denna avdelning.

   Dessa myndigheter ska vända sig till de administrativa myndigheter som är behöriga att verkställa det begärda biståndet.

2. De centrala myndigheterna ska kommunicera direkt med varandra.

3. De centrala myndigheternas verksamhet ska inte, särskilt i brådskande fall, utesluta direkt samarbete mellan parternas övriga myndigheter som är behöriga att agera i ärenden som omfattas av detta avtals tillämpningsområde. De centrala myndigheterna ska informeras om alla åtgärder som rör sådant direkt samarbete.

4. I samband med den anmälan som föreskrivs i artikel 41.2 ska parterna meddela vilka myndigheter som anses vara centrala myndigheter enligt den här artikeln.

# Kapitel 2 Bistånd på begäran

*Artikel 14 Framställningar om upplysningar*

1. På begäran av den ansökande partens myndighet ska den anmodade partens myndighet, inom detta avtals tillämpningsområde, lämna alla upplysningar som den eller andra av den anmodade partens myndigheter har tillgång till och som kan göra det möjligt att förebygga, spåra, lagföra och bestraffa sådan olaglig verksamhet som avses i avtalet eller som behövs för att driva in en utestående fordran. Den anmodade partens myndighet ska göra alla administrativa efterforskningar som krävs för att inhämta sådana upplysningar.

2. De rapporter och andra dokument, eller bestyrkta kopior av eller utdrag ur de rapporter och dokument på vilka de meddelade upplysningarna bygger, och som den anmodade partens myndigheter har tillgång till eller som har utarbetats eller inhämtats för att tillmötesgå en framställan om upplysningar, ska bifogas de upplysningar som lämnas.

3. Genom överenskommelse mellan den ansökande partens myndighet och den anmodade partens myndighet, och i enlighet med närmare instruktioner från den sistnämnda, kan för ändamålet bemyndigad personal från den ansökande partens myndighet ges tillgång till sådana dokument och upplysningar som avses i punkt 1 och som avser specifik olaglig verksamhet som omfattas av detta avtals tillämpningsområde, och som förvaras i den anmodade partens lokaler. Dessa företrädare ska ha rätt att ta kopior av dessa dokument.

4. Den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 38 ska fastställa de tidsfrister inom vilka den anmodade partens myndighet till den ansökande partens myndighet ska bekräfta mottagandet av en framställan och, vid behov, underrätta den ansökande partens myndighet om brister i framställan eller om den stöter på hinder för att tillhandahålla upplysningarna eller vägrar att tillhandahålla upplysningarna.

*Artikel 15 Framställningar om övervakning*

På begäran av den ansökande partens myndighet ska den anmodade partens myndighet så långt möjligt övervaka varuhandel som strider mot den lagstiftning som avses i artikel 2.1 a. Denna övervakning kan avse en person som på goda grunder misstänks ha deltagit eller delta i sådan olaglig verksamhet eller förbereda sådan olaglig verksamhet, eller lokaler, transportmedel och varor med anknytning till sådan verksamhet.

*Artikel 16 Delgivning och överlämnande per post*

1. På begäran av den ansökande partens myndighet ska den anmodade partens myndighet, i enlighet med den anmodade partens nationella bestämmelser, delge mottagaren alla handlingar eller beslut från den ansökande partens behöriga myndigheter som omfattas av detta avtals tillämpningsområde eller ombesörja att så sker.

2. Framställan om delgivning ska ange syftet med den handling eller det beslut som ska delges liksom mottagarens namn och adress samt andra upplysningar som kan underlätta identifiering av mottagaren och ska åtföljas av en översättning till ett av den anmodade partens officiella språk eller till ett språk som kan godtas av denna part. Den anmodade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den ansökande myndigheten om hur framställan om delgivning har behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller handlingen delgavs mottagaren.

3. Parterna får direkt per post översända delgivningshandlingar samt framställningar om upplysningar och dokument till personer som är bosatta inom den andra partens territorium. Om dessa delgivningshandlingar och framställningar om upplysningar skickas till aktörer som omfattas av artikel 2.1 a tredje och fjärde strecksatserna och som är bosatta inom den andra partens territorium, får dessa följa upp översändandet genom att tillhandahålla relevanta dokument och upplysningar i den form som föreskrivs i de bestämmelser och ordningar som ligger till grund för tilldelningen av de medel som det är fråga om.

4. Ingenting i avtalet får tolkas så att det omöjliggör en parts delgivning av dokument i enlighet med dess lagstiftning.

*Artikel 17 Framställningar om utredningar*

1. På begäran av den ansökande parten ska den anmodade parten genomföra alla lämpliga utredningar, eller beordra att sådana utredningar genomförs, av transaktioner eller beteenden som utgör en olaglig verksamhet enligt detta avtal eller som föranleder den ansökande partens myndighet att på goda grunder misstänka att sådan olaglig verksamhet har utövats.

2. Den anmodade parten ska använda alla utredningsmöjligheter som dess rättsväsende tillåter på samma villkor som om den handlade för egen räkning eller på begäran av en annan nationell myndighet, om nödvändigt genom att begära ingripande av eller tillstånd från de rättsliga myndigheterna.

   Denna bestämmelse ska inte påverka den samarbetsskyldighet som de ekonomiska aktörerna har enligt artikel 19.

   Den anmodade partens myndighet ska meddela den ansökande partens myndighet resultaten av dessa utredningar. Artikel 14.2 ska gälla i tillämpliga delar.

3. Den anmodade partens myndighet ska utvidga biståndet till att omfatta alla omständigheter, föremål och personer som har en tydlig anknytning till föremålet för framställan om bistånd, utan att det krävs någon kompletterande framställan. I tveksamma fall ska den anmodade partens myndighet först kontakta den ansökande partens myndighet.

*Artikel 18 Närvaro av bemyndigad personal från den ansökande partens myndighet*

1. Genom överenskommelse mellan den ansökande partens myndighet och den anmodade partens myndighet får tjänstemän som utsetts av den ansökande partens myndighet närvara vid de administrativa utredningar som avses i föregående artikel. Deras närvaro behöver inte godkännas av den person eller ekonomiska aktör som berörs av utredningen.

2. Personal från den anmodade partens myndighet ska fortlöpande leda utredningarna. Personal från den ansökande partens myndighet får inte på eget initiativ utöva samma befogenheter som tillkommer personal från den anmodade partens myndighet.

   De ska emellertid ha tillgång till samma lokaler och samma dokument som personalen från den anmodade partens myndighet, genom deras förmedling och endast i den utsträckning som krävs för att den pågående utredningen ska kunna genomföras.

3. Tillstånd att närvara får vara förenat med vissa villkor.

4. Upplysningar som den ansökande partens myndighet får kännedom om får inte användas som bevisning innan beslut fattats om att överlämna dokumenten.

*Artikel 19 Samarbetsskyldighet*

Ekonomiska aktörer ska vara skyldiga att medverka till verkställandet av framställan om administrativt bistånd genom att ge tillträde till sina lokaler, tillgång till transportmedel och dokument samt lämna alla nödvändiga upplysningar. Den ansökande parten får begära att den anmodade parten sörjer för att denna skyldighet uppfylls inom de gränser som fastställs i den anmodade partens nationella lagstiftning om utredningar av samma slag som vidtas av dess administrativa myndigheter och som har till syfte att sörja för att denna lagstiftning efterlevs.

*Artikel 20 Biståndsframställningarnas form och innehåll*

1. Framställningar om bistånd ska alltid göras skriftligen. De ska åtföljas av de dokument som anses behövliga för att tillmötesgå framställan.

   I brådskande fall får muntliga framställningar godtas, men de måste snarast möjligt bekräftas skriftligen.

2. Framställningarna ska innehålla följande uppgifter:

   (a) Den ansökande myndigheten.

   (b) Den åtgärd som begärs.

   (c) Syftet med och skälet till framställan.

   (d) De lagar, regler och andra rättsliga bestämmelser som berörs.

   (e) Så exakta och utförliga uppgifter som möjligt om de fysiska eller juridiska personer som begärs bli föremål för utredning.

   (f) En sammanfattning av relevanta fakta och av de utredningar som redan har genomförts, med undantag av fall som avses i artikel 16.

3. Framställningarna ska lämnas på ett av den anmodade partens officiella språk eller på ett språk som kan godtas av denna part.

4. Felaktiga eller ofullständiga framställningar får korrigeras eller kompletteras. Under tiden ska de åtgärder vidtas som krävs för att efterkomma framställningarna.

5. Framställningar till myndigheter som inte är behöriga ska utan dröjsmål vidarebefordras av dem till den behöriga myndigheten.

*Artikel 21 Användning av uppgifter*

1. De uppgifter som erhålls får uteslutande användas för de ändamål som anges i detta avtal. Om någon av parterna begär att få använda dem för andra ändamål ska den i förväg inhämta skriftligt tillstånd från den myndighet som tillhandahöll upplysningarna. Sådan användning ska då omfattas av de restriktioner som den myndigheten har fastställt.

2. Punkt 1 ska inte hindra att uppgifterna används i rättsliga eller administrativa förfaranden som inleds till följd av att den lagstiftning som avses i framställan om administrativt bistånd inte efterlevs, om samma former av bistånd skulle vara möjlig för dessa förfaranden. Den behöriga myndigheten hos den part som lämnade upplysningarna ska utan dröjsmål underrättas om sådan användning.

3. Parterna får använda uppgifter som har erhållits och dokument som har använts i enlighet med detta avtal som bevisning i sina rapporter och vittnesmål liksom vid domstolsförhandlingar och åtal.

# Kapitel 3 Särskilda former av samarbete

*Artikel 22 Gemensamma insatser*

1. När transaktionsvolymen och de risker med avseende på skatter och bidrag som är förenade med import, export och transitering av varor är av sådan omfattning att det sannolikt medför avsevärda negativa budgetkonsekvenser för parterna, får dessa enas om gemensamma gränsöverskridande insatser för att förebygga och vidta straffrättsliga åtgärder mot olaglig verksamhet som omfattas av detta avtals tillämpningsområde.

2. Den centrala myndigheten eller en myndighet som utses av den ska samordna och planera sådana gränsöverskridande insatser.

3. Om den skattemässiga situationen för en eller flera skattskyldiga personer är av gemensamt eller kompletterande intresse för parterna, får parterna enas om att genomföra samtidiga kontroller på sina egna territorier i syfte att utbyta de uppgifter som inhämtats, närhelst sådana kontroller bedöms vara effektivare än kontroller som utförs av endast en av parterna.

*Artikel 23 Gemensamma särskilda utredningsgrupper*

1. Myndigheterna hos flera parter får enas om att inrätta en gemensam särskild utredningsgrupp som placeras på en av parternas territorium.

2. Den gemensamma utredningsgruppen ska genomföra komplicerade utredningar som kräver mobilisering av omfattande resurser och ska samordna gemensamma insatser.

3. Deltagande i en sådan grupp ska inte ge företrädare för de deltagande parternas myndigheter rätt att ingripa på den parts territorium där utredningarna äger rum.

4. När en parts tjänstemän deltar i verksamhet på en annan parts territorium, och där vållar skador genom sin verksamhet, ska den part på vars territorium skadorna har vållats gottgöra skadan i enlighet med sin nationella lagstiftning på samma sätt som om skadan hade vållats av dess egna tjänstemän. Denna part ska ersättas till fullo av den part vars tjänstemän har orsakat skadan för de belopp som den har betalat till offren eller till andra personer eller institutioner som är ersättningsberättigade.

5. Utan hinder av respektive parts utövande av sina rättigheter gentemot tredje part, och oaktat skyldigheten att gottgöra skador enligt punkt 4 andra meningen, ska var och en av parterna, i det fall som avses i punkt 4 första meningen, avstå från att begära ersättning från en annan part för de skador som den åsamkats.

6. Under genomförandet av insatsen ska tjänstemän på uppdrag inom en annan parts territorium behandlas på samma sätt som tjänstemän i denna stat när det gäller överträdelser som begåtts mot dem eller av dem.

# Kapitel 4 Indrivning

*Artikel 24 Indrivning*

1. På den ansökande partens begäran ska den anmodade parten ombesörja indrivning av utestående fordringar som omfattas av detta avtals tillämpningsområde med samma tillvägagångssätt som för egna fordringar.

2. Framställan om indrivning av en fordran ska åtföljas av en officiell exekutionstitel (*Vollstreckungstitel*) eller en bestyrkt kopia av en sådan, utfärdad av den ansökande parten, och i förekommande fall av original eller bestyrkta kopior av andra dokument som krävs för indrivningen.

3. Den anmodade parten ska vidta nödvändiga säkerhetsåtgärder för att säkra indrivningen av fordran.

4. Den anmodade partens myndighet ska överföra det indrivna beloppet till den ansökande partens myndighet. Den får efter överenskommelse med den ansökande parten göra avdrag med en procentandel som motsvarar de administrativa kostnader den haft.

5. Trots vad som sägs i punkt 1 behöver fordringar som ska drivas in inte nödvändigtvis ges samma prioritet som gäller för fordringar av samma slag som uppstår inom den anmodade partens territorium.

# Avdelning III ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP

*Artikel 25 Förhållande till andra avtal*

1. Syftet med bestämmelserna i denna avdelning är att komplettera Europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål av den 20 april 1959 samt konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott av den 8 november 1990 och göra det lättare för parterna att tillämpa dem.

2. Gynnsammare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan parterna påverkas inte.

*Artikel 26 Förfaranden där ömsesidig rättslig hjälp ska ges*

1. Ömsesidig rättslig hjälp ska också ges när en av följande omständigheter föreligger:

   (a) I förfaranden som inletts av de administrativa myndigheterna för sådana gärningar som är straffbara enligt den nationella lagstiftningen hos en av de båda parterna, eller hos båda, såsom överträdelser av rättsregler och då beslutet kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål.

   (b) I civilmål som handläggs gemensamt med brottmål, så länge som brottmålsdomstolen ännu inte slutgiltigt har avgjort brottmålet.

   (c) Avseende brott eller överträdelser som en juridisk person som är hemmahörande inom den ansökande partens territorium kan ställas till ansvar för.

2. Ömsesidig rättslig hjälp ska även ges för utredningar och förfaranden som avser beslag eller förverkande av hjälpmedel till och vinning av sådan olaglig verksamhet.

*Artikel 27 Överlämnande av framställningar*

1. Framställningar som görs med stöd av denna avdelning ska inges av den ansökande partens myndighet, antingen via en behörig central myndighet hos den anmodade parten eller direkt till den myndighet hos den anmodade parten som är behörig att verkställa den ansökande partens framställan. Den ansökande partens myndighet, och i förekommande fall den anmodade partens myndighet, ska översända en kopia av framställan till sina respektive centrala myndigheter för kännedom.

2. Alla dokument som avser framställningar eller verkställandet av dessa får överlämnas på samma sätt. De ska, åtminstone i kopia, översändas direkt till den anmodade partens myndighet.

3. Om den myndighet hos parten som tar emot en framställan inte är behörig att bevilja rättslig hjälp ska den utan dröjsmål vidarebefordra framställan till den behöriga myndigheten.

4. Felaktiga eller ofullständiga framställningar ska behandlas om de innehåller de uppgifter som behövs för att behandla dem, vilket inte hindrar att den ansökande partens myndighet senare kan rätta till dem. Den anmodade partens myndighet ska utan dröjsmål underrätta den ansökande partens myndighet om bristerna och ge den en tidsfrist för att rätta till dem.

   Den anmodade partens myndighet ska utan dröjsmål till den ansökande partens myndighet översända alla andra upplysningar som krävs för att denna ska kunna komplettera framställan eller utvidga den till att även omfatta andra åtgärder.

5. Parterna ska vid den delgivning som föreskrivs enligt artikel 41.2 meddela vilka myndigheter som är behöriga centrala myndigheter för tillämpningen av den här artikeln.

*Artikel 28 Delgivning per post*

1. Vid förfaranden mot sådan olaglig verksamhet som omfattas av detta avtal ska parterna som regel översända rättegångshandlingar avsedda för personer på den andra partens territorium direkt per post.

2. Om myndigheten hos den part som utfärdat dokumenten vet eller har anledning att tro att mottagaren endast förstår något annat språk, ska handlingarna, eller åtminstone de viktigaste delarna av dem, åtföljas av en översättning till det andra språket.

3. Den delgivande partens myndighet ska underrätta mottagaren om att inga tvångsåtgärder eller påföljder får verkställas direkt av den myndigheten inom den andra partens territorium.

4. Alla rättegångshandlingar ska åtföljas av en anmärkning om att mottagaren kan få upplysningar om sina rättigheter och skyldigheter med avseende på handlingarna från den myndighet som anges i anmärkningen.

*Artikel 29 Interimistiska åtgärder*

1. Inom ramen för sin nationella rätt och sina befogenheter samt på begäran av den ansökande partens myndighet ska den anmodade partens behöriga myndighet beordra de interimistiska åtgärder som krävs för att bevara status quo, skydda utsatta rättsintressen eller säkra bevisning, om det inte är uppenbart att framställan om ömsesidig rättslig hjälp inte kan tas upp till behandling.

2. Frysning och beslag i förebyggande syfte ska beordras avseende de hjälpmedel till brott, de tillgångar och den vinning av brott som framställan om ömsesidig rättslig hjälp avser. Om vinning av brott helt eller delvis inte längre föreligger, ska samma åtgärder beordras avseende tillgångar inom den anmodade partens territorium till motsvarande värde.

*Artikel 30 Närvaro av företrädare för den ansökande partens myndigheter*

1. Den anmodade parten får på den ansökande partens begäran låta företrädare för den sistnämndas myndigheter delta när framställan om ömsesidig rättslig hjälp verkställs. Den person som berörs av åtgärden behöver inte ge sitt samtycke.

   Framställningar om att låta sådana företrädare vara närvarande får inte avslås, om det är sannolikt att en sådan närvaro leder till att verkställandet av framställan om rättslig hjälp i högre grad anpassas till den ansökande partens behov och det därför sannolikt inte kommer att finnas något behov av kompletterande framställningar om bistånd.

   Tillstånd att närvara får vara förenat med vissa villkor.

2. De personer som närvarar ska ha tillgång till samma lokaler och samma handlingar som företrädarna för den anmodade partens myndighet, genom deras förmedling och endast i den utsträckning som krävs för att framställan om ömsesidig rättslig hjälp ska kunna verkställas. De får i synnerhet ställa eller föreslå frågor samt föreslå utredningsåtgärder.

3. Deras närvaro får inte leda till att uppgifter, i strid med domstolssekretessen eller den berörda personens rättigheter, röjs för andra personer än de som är behöriga enligt föregående punkter. Upplysningar som den ansökande partens myndighet får kännedom om får inte användas som bevisning innan beslutet om överlämnande av handlingarna har vunnit laga kraft.

*Artikel 31 Husrannsakan och beslag*

1. Parterna får inte som villkor för att lämna rättslig hjälp som avser husrannsakan och beslag ställa andra än följande:

   (a) För den gärning som har föranlett framställningarna är enligt lagen hos båda parter stadgat frihetsstraff eller annan frihetsinskränkande åtgärd i sex månader eller mer, eller är enligt lagstiftningen hos den ena av de två parterna stadgat ett motsvarande straff och hänförs enligt den andra partens lagstiftning gärningen till en överträdelse av föreskrifter som beivras av administrativa myndigheter, vars beslut kan överklagas till domstol som är behörig att handlägga brottmål.

   (b) Verkställandet av framställningarna är förenligt med lagstiftningen hos den anmodade parten.

2. Framställningar som avser husrannsakan eller beslag i ärenden som omfattas av artikel 2.1 a ska också verkställas av Liechtenstein, när den gärning som har föranlett framställningarna är straffbelagd enligt Liechtensteins lagstiftning som skatteflykt och den ansökande parten också verkställer sådana framställningar för samma slag av gärningar.

3. Framställningar som avser husrannsakan och beslag avseende penningtvätt enligt artikel 2.3 ska också godtas om den verksamhet som utgör förbrottet enligt båda parternas rätt är belagd med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst sex månader.

*Artikel 32 Framställningar om bankupplysningar och finansiella upplysningar*

1. Om villkoren i artikel 31 är uppfyllda ska den anmodade parten verkställa de framställningar om ömsesidig rättslig hjälp som avser erhållande och överföring av bankupplysningar och finansiella upplysningar, däribland följande:

   *(a)* Identifiering av och upplysningar om bankkonton som öppnats vid banker inom dess territorium och som personer under utredning innehar, har fullmakt för eller kontrollerar.

   *(b)* Identifiering av och upplysningar om banktransaktioner som genomförts från, till eller via ett eller flera bankkonton eller av vissa personer under en närmare angiven period.

2. Inom ramen för vad som är tillåtet i liknande fall enligt nationell straffprocesslag får den anmodade parten beordra övervakning av banktransaktioner som genomförs från, till eller via ett eller flera bankkonton eller av vissa personer under en närmare angiven period, samt översändande av resultaten till den ansökande parten. Beslut om övervakning av transaktioner och meddelande av resultat ska fattas i varje enskilt fall av den anmodade partens behöriga myndigheter och ska vara förenligt med denna parts nationella lagstiftning. Den ansökande och den anmodade partens behöriga myndigheter ska komma överens om hur övervakningen praktiskt ska genomföras.

3. Varje part ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att finansiella institut inte för den berörda kunden eller tredje man röjer att åtgärder vidtas på den ansökande partens begäran eller att en utredning pågår, under den period som är nödvändig för att inte äventyra resultaten.

4. Den myndighet hos en part som gör framställan ska ange följande:

   (a) Varför den anser att de begärda upplysningarna sannolikt är av stort värde för utredningen av brottet.

   (b) Varför den antar att banker på den anmodade partens territorium innehar de berörda bankkontona och, i möjligaste mån, ange vilka banker som kan vara berörda.

   (c) Alla övriga upplysningar som kan underlätta verkställandet av framställan.

5. En part får inte åberopa banksekretess som skäl för att vägra samarbete vid framställan om ömsesidig rättslig hjälp från en annan part.

*Artikel 33 Kontrollerade leveranser*

1. När det gäller rättslig hjälp enligt artikel 2.1 a samt artikel 2.1 c jämförd med artikel 2.1 a ska den anmodade partens behöriga myndighet åta sig att sörja för att kontrollerade leveranser på begäran av den ansökande partens myndighet kan tillåtas på dess territorium inom ramen för utredningar av brott som kan leda till utlämning.

2. Beslut att genomföra kontrollerade leveranser ska fattas i varje enskilt fall av den anmodade partens behöriga myndigheter med iakttagande av dess nationella rätt.

3. Kontrollerade leveranser ska ske enligt den anmodade partens lagstiftning. Denna parts behöriga myndigheter ska ha rätt att ingripa samt att leda och kontrollera insatser.

*Artikel 34 Överlämnande för förverkande eller återlämnande*

1. På begäran av den ansökande parten, och utan att det påverkar rättigheterna för tredje man i god tro, kan den anmodade parten ställa föremål, dokument, penningmedel eller andra föremål av värde till den ansökande partens förfogande i syfte att återställas till de rätta ägarna. Den anmodade parten får inte vägra att överlämna penningmedel av det enda skälet att de utgör en skatte- eller tullskuld.

2. Den anmodade parten får, antingen före eller efter det att föremål, dokument, penningmedel eller andra föremål av värde överlämnas till den ansökande parten, avstå från dem om detta kan underlätta återställandet av föremålen till den rätta ägaren. Rättigheterna för tredje man i god tro ska inte påverkas.

3. Om den anmodade parten avstår från dessa föremål, dokument, penningmedel eller andra föremål av värde innan de överlämnas till den ansökande parten, ska den anmodade parten inte göra anspråk på någon rätt till säkerhet eller annan regressrätt i kraft av lagbestämmelserna om skatt eller tull på dessa föremål. Ett sådant avstående som avses i punkt 2 ska inte inverka på den anmodade partens rätt att ta ut skatt eller tull hos den rätta ägaren.

*Artikel 35 Påskyndat förfarande för ömsesidig rättslig hjälp*

1. Den anmodade partens myndighet ska verkställa framställan om ömsesidig rättslig hjälp så snart som möjligt och ska ta största möjliga hänsyn till de rättegångsfrister och andra frister som anges av den ansökande partens myndighet. Den ansökande parten ska ange skälen till dessa frister.

2. Om en framställan inte alls eller endast delvis kan verkställas enligt den ansökande partens myndighets krav ska den anmodade partens myndighet utan dröjsmål underrätta den ansökande partens myndighet och ange på vilka villkor framställan skulle kunna verkställas. Den ansökande och den anmodade partens myndigheter kan därefter enas om att vidta ytterligare åtgärder som rör framställan, vid behov genom att göra åtgärderna avhängiga av dessa villkor.

Om man kan förutse att den tidsfrist som den ansökande partens myndighet har fastställt för verkställandet av framställan inte kan hållas, och om de skäl som avses i punkt 1 andra meningen tydligt visar att varje försening kommer att leda till väsentliga störningar av förfarandena vid den myndigheten, ska den anmodade partens myndighet omgående meddela den beräknade tid som behövs för att verkställa framställan. Den ansökande partens myndighet ska omgående meddela om den ändå håller fast vid sin framställan. Den ansökande och den anmodade partens myndigheter kan därefter komma överens om vilka ytterligare åtgärder som ska vidtas i fråga om framställan.

*Artikel 36 Användning av upplysningar och bevisning*

Upplysningar och bevisning som överlämnas inom ramen för förfarandet för ömsesidig rättslig hjälp får förutom i det syfte som den rättsliga hjälpen lämnades även användas i följande syften:

(a) I straffrättsliga förfaranden inom den ansökande partens territorium mot andra personer än de som har deltagit i den överträdelse som den rättsliga hjälpen avsåg, under förutsättning att den ömsesidiga rättsliga hjälpen skulle ha varit möjlig även när det gäller dessa andra personer. Den ansökande parten ska i så fall underrätta den anmodade parten om detta.

(b) När de gärningar som ligger till grund för framställan utgör ett annat brott där rättslig hjälp också skulle ha lämnats.

(c) Vid förfaranden för att förverka hjälpmedel till och vinning av brott där rättslig hjälp skulle ha lämnats och vid skadeståndstalan med anledning av gärningar för vilka rättslig hjälp lämnats.

*Artikel 37 Överlämnande av upplysningar och bevisning på eget initiativ*

1. Inom ramen för sin nationella rätt och sina befogenheter får en parts rättsliga myndigheter på eget initiativ överlämna upplysningar eller bevisning rörande olaglig verksamhet som omfattas av detta avtal till en annan parts rättsliga myndigheter, när den anser att sådana upplysningar och sådan bevisning skulle kunna vara till nytta för den mottagande partens myndighet för att inleda eller slutföra utredningar eller förfaranden, eller skulle kunna leda till en framställan om ömsesidig rättslig hjälp från den myndigheten.

2. Myndigheten hos den part som överlämnar upplysningarna får, i enlighet med sin nationella lagstiftning, ställa villkor för hur den mottagande partens myndighet använder upplysningarna.

3. Parternas samtliga myndigheter ska vara bundna av dessa villkor.

# AVDELNING IV SLUTBESTÄMMELSER

*Artikel 38 Gemensam kommitté*

1. Härmed inrättas en gemensam kommitté, som ska vara sammansatt av företrädare för parterna och ansvara för att detta avtal tillämpas på ett riktigt sätt. I detta syfte ska den lämna rekommendationer och fatta beslut i de fall som anges i detta avtal. Den ska fatta sina beslut i samförstånd.

2. Den gemensamma kommittén ska själv anta sin arbetsordning, som bland annat ska innehålla bestämmelser om sammankallande av möten, utnämning av ordföranden och fastställande av hans eller hennes uppdrag.

3. Den gemensamma kommittén ska sammanträda i mån av behov och minst en gång om året. Var och en av parterna får begära att ett möte ska sammankallas.

4. Den gemensamma kommittén får fatta beslut om att upprätta alla slags arbetsgrupper och expertgrupper som ska bistå den vid fullgörandet av dess uppgifter.

5. Den gemensamma kommittén får fatta beslut om tekniska anpassningar för att ta hänsyn till den framtida utvecklingen av frågor som rör det ömsesidiga administrativa biståndet, om Europeiska gemenskapens medlemsstater har kommit överens om att dessa anpassningar ska införas i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller i en av Europeiska unionens rättsakter. Om ett beslut om detta kan bli bindande för en part först efter det att dess konstitutionella krav är uppfyllda, ska beslutet träda i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista anmälan har gjorts om att de konstitutionella kraven har uppfyllts, om den gemensamma kommittén inte beslutar annat.

6. Om en part önskar en översyn av avtalet ska ett förslag om detta lämnas till den gemensamma kommittén, som ska lämna rekommendationer, bland annat i syfte att inleda förhandlingar.

*Artikel 39 Tvistlösning*

1. Var och en av parterna får hänskjuta en tvist som rör tolkningen eller tillämpningen av detta avtal till den gemensamma kommittén, i synnerhet om den anser att den andra parten vid upprepade tillfällen inte har efterkommit framställningar om samarbete som gjorts till denna.

2. Den gemensamma kommittén ska försöka lösa tvisten så snart som möjligt. Alla upplysningar som är till nytta för att noggrant utreda situationen i syfte att finna en tillfredsställande lösning ska lämnas till den gemensamma kommittén. För detta ändamål ska den gemensamma kommittén undersöka alla möjligheter att säkerställa att detta avtal fungerar tillfredsställande.

*Artikel 40 Territoriellt tillämpningsområde*

Detta avtal ska tillämpas i Furstendömet Liechtenstein och inom de territorier där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt på de villkor som anges i det fördraget.

*Artikel 41 Ikraftträdande*

1. Detta avtal ingås på obestämd tid.

2. Det ska ratificeras eller godkännas av parterna enligt deras egna förfaranden. Det ska träda i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista anmälan av ratifikations- eller godkännandeinstrument har gjorts.

3. Anmälningarna ska sändas till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, som ska vara depositarie för detta avtal.

4. Fram till dess att detta avtal träder i kraft får varje part i samband med den anmälan som avses i punkt 2 eller vid någon senare tidpunkt förklara att den anser sig bunden av avtalet i sina förbindelser med andra parter som har avgett samma förklaring. Sådana förklaringar ska börja gälla nittio dagar efter det att anmälan har mottagits.

*Artikel 42 Uppsägning*

Europeiska gemenskapen eller Furstendömet Liechtenstein får säga upp detta avtal genom att underrätta den andra parten om sitt beslut. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter det att anmälan om uppsägningen har mottagits.

*Artikel 43 Tidsmässig tillämpning*

Bestämmelserna i detta avtal ska tillämpas på följande framställningar:

(a) När det gäller verksamhet som omfattas av artikel 2.1 a samt artikel 2.1 c jämförd med artikel 2.1 a: framställningar som avser olaglig verksamhet som utövas tidigast sex månader efter det att avtalet undertecknades.

(b) När det gäller verksamhet som omfattas av artikel 2.1 b samt artikel 2.1 c jämförd med artikel 2.1 b: framställningar som avser olaglig verksamhet som utövas tidigast ett år efter det att avtalet undertecknades.

*Artikel 44 Utvidgning av avtalet till EU:s nya medlemsstater*

1. Alla stater som blir medlemsstater i Europeiska unionen får efter skriftlig underrättelse till parterna bli part i detta avtal.

2. Avtalstexten på den nya medlemsstatens språk, i den lydelse som fastställs av Europeiska unionens råd, ska bestyrkas genom en skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Liechtenstein. Den ska anses vara giltig i den mening som avses i artikel 45.

3. Detta avtal träder i kraft för varje ny medlemsstat i Europeiska unionen som ansluter sig till avtalet nittio dagar efter det att anslutningsinstrumentet har deponerats eller, om avtalet vid den tidpunkt då denna nittiodagarsperiod löper ut ännu inte har trätt i kraft, den dag då avtalet träder i kraft.

4. Om detta avtal ännu inte har trätt i kraft när en ny anslutande stat deponerar sitt anslutningsinstrument, ska artikel 41.4 tillämpas.

*Artikel 45 Giltiga texter*

Detta avtal är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Namnteckningar

## Parternas gemensamma förklaringar:

*Parternas gemensamma förklaring om artikel 17.2*

Parterna är eniga om att begreppet *utredningsmöjligheter* i artikel 17.2 i avtalet ska omfatta förhör, inspektioner och husrannsakan i lokaler och transportmedel, kopiering av dokument, framställningar om upplysningar och beslag av föremål, dokument och värdepapper.

*Parternas gemensamma förklaring om artikel 18.2*

Parterna är eniga om att artikel 18.2 andra stycket i avtalet även betyder att de närvarande i synnerhet kan ges tillstånd att ställa frågor och föreslå utredningsåtgärder.

*Parternas gemensamma förklaring om artikel 24*

Parterna är eniga om att den ansökande partens myndigheter ska bekräfta att deras framställan avser fordringar som omfattas av detta avtals tillämpningsområde. Bestämmelser rörande en sådan bekräftelse och bistånd vid indrivning kommer att antas av den gemensamma kommitté som avses i artikel 38.

*Parternas gemensamma förklaring om artikel 31.2*

Parterna noterar att begreppet *skatteflykt* enligt Liechtensteins lagstiftning avser undanhållande av skatt enligt artikel 75 i Liechtensteins lag om mervärdesskatt av den 16 juni 2000.

*Parternas gemensamma förklaring om artikel 38.5*

Parterna är eniga om att en part kan lämna relevanta upplysningar till den gemensamma kommittén om hur dess samarbete med tredjeländer utvecklas när det gäller bekämpning av bedrägeri och annan olaglig verksamhet som skadar offentliga ekonomiska intressen, och som den gemensamma kommittén därefter kan ta hänsyn till i syfte att förbättra samarbetet mellan parterna.

## Övriga förklaringar:

*Förklaring av Liechtenstein om artikel 11.2*

Utöver detta avtal förklarar sig Furstendömet Liechtenstein berett att med de medlemsstater i Europeiska gemenskapen som är beredda att göra detta förhandla om övergripande bilaterala avtal som integrerar OECD:s standard för informationsutbyte enligt artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkändes av OECD:s kommitté för skattefrågor den 1 juni 2004, i syfte att avskaffa dubbelbeskattning.

# FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

## 1. FÖRSLAGETS BENÄMNING

Avtal om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, i syfte att bekämpa bedrägeri och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen

## 2. BERÖRDA DELAR I DEN VERKSAMHETSBASERADE FÖRVALTNINGEN/BUDGETERINGEN

Politikområde/verksamhet som berörs:

Avdelning 24 — Bedrägeribekämpning

Avdelning 14 — Beskattning och tullunion

## 3. BERÖRDA BUDGETRUBRIKER

### 3.1. Budgetrubriker (driftsposter och tillhörande poster för tekniskt och administrativt stöd (före detta B/A-poster) – nummer och benämning

### 3.2. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå och påverka budgeten

Från och med det att Europeiska gemenskapen, alla medlemsstater och Furstendömet Liechtenstein har ratificerat avtalet.

### 3.3. Budgettekniska uppgifter

Ej tillämpligt.

## 4. SAMMANFATTNING AV RESURSBEHOVEN

### 4.1. Finansiella resurser

*4.1.1. Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden*

Ej tillämpligt.

*4.1.2. Förenlighet med den ekonomiska planeringen*

☑ Förslaget är förenligt med gällande ekonomisk planering.

☐ Förslaget kräver omfördelningar under den berörda rubriken i budgetramen.

☐ Förslaget kan kräva tillämpning av bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet (dvs. flexibilitetsmekanismen eller revidering av budgetramen).

*4.1.3. Påverkan på inkomsterna*

☑ Förslaget påverkar inte inkomsterna.

☐ Förslaget påverkar inkomsterna enligt följande

### 4.2. Personalresurser (t.ex. tjänstemän, tillfälligt anställda och extern personal) uttryckt i heltidsekvivalenter – för ytterligare uppgifter, se punkt 8.2.1.

| **Årsbehov** | År n | n + 1 | n + 2 | n + 3 | n + 4 | n + 5 och följ-ande bud-getår |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Personal totalt (antal) | 0,1 | 0,1 | 0,1 | 0,1 | 0,1 | 0,1 |

## 5. BESKRIVNING OCH MÅL

### 5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Inga särskilda behov ska tillgodoses på kort eller lång sikt.

### 5.2. Mervärdet av en åtgärd på gemenskapsnivå – förslagets förenlighet med övriga finansiella instrument – eventuella synergieffekter

Mervärdet för gemenskapen är att man får en effektivare rättslig grund för det administrativa och rättsliga samarbetet med Liechtenstein när det gäller att bekämpa bedrägeri som skadar gemenskapens ekonomiska intressen, däribland bedrägeri avseende mervärdesskatt och punktskatt samt tvätt av vinning av sådan verksamhet.

## 5.3. Förslagets mål och förväntade resultat samt indikatorer för dessa inom ramen för den verksamhetsbaserade förvaltningen

Till de förväntade resultaten hör framför allt att de risker som Europeiska gemenskapernas budgetresurser och budgetutgifter potentiellt är utsatta för minskar genom att samarbetet med Liechtenstein ökar.

Kommissionens deltagande i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 38 i avtalet möjliggör en smidig tillämpning av avtalet i praktiken.

## 5.4. Metod för genomförande (preliminärt)

☑ ***Centraliserad förvaltning***

- ☑ Direkt av kommissionen
- ☐ Indirekt genom delegering till
  - ☐ genomförandeorgan
  - ☐ sådana av gemenskaperna inrättade organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen
  - ☐ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

☐ ***Delad eller decentraliserad förvaltning***

- ☐ Tillsammans med medlemsstaterna
- ☐ Tillsammans med tredjeländer

☐ ***Gemensam förvaltning med internationella organisationer (ange vilka)***

Anmärkningar: De viktigaste konsekvenserna för EG:s budget är att de administrativa kostnaderna ökar till följd av kommissionens deltagande i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 38 i avtalet.

## 6. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

### 6.1. Övervakningssystem

Övervakningen är tillräckligt garanterad genom mekanismerna för administrativa utgifter för personal och tjänsteresor till följd av deltagande en gång om året i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 38 i avtalet.

### 6.2. Utvärdering

*6.2.1. Förhandsutvärdering*

Utgifterna kommer att begränsas till utgifter för tjänsteresor.

*6.2.2. Åtgärder som har vidtagits med anledning av en interims- eller efterhandsutvärdering (lärdomar som dragits av liknande åtgärder)*

Eftersom åtgärderna begränsas till utgifter för tjänsteresor förutses inte någon interims- eller efterhandsutvärdering.

*6.2.3. Bestämmelser om och tidsintervall för framtida utvärderingar*

Se punkt 6.2.2.

## 7. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

Avtalet avser bedrägeribekämpning.

## 8. NÄRMARE UPPGIFTER OM RESURSBEHOVEN

### 8.1. Kostnader för förslaget fördelade på mål

Ej tillämpligt.

### 8.2. Administrativa utgifter

*8.2.1. Personal – antal och typ*

| Typ av tjänster | | Personal (befintlig plus ev. tillkommande) som krävs för att förvalta åtgärden (**antal tjänster/heltidsekvivalenter**) | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | År n | År n+1 | År n+2 | År n+3 | År n+4 | År n+5 |
| Tjänstemän eller tillfälligt anställda (XX 01 01) | A*/AD | 0,1 | 0,1 | 0,1 | 0,1 | 0,1 | 0,1 |
| | B*, C*/AST | | | | | | |
| Personal som finansieras genom art. XX 01 02 | | | | | | | |

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Övrig personal som finansieras genom art. XX 01 04/05 | | | | | | |
| **TOTALT** | 0,1 | 0,1 | 0,1 | 0,1 | 0,1 | 0,1 |

*8.2.2. Beskrivning av de arbetsuppgifter som åtgärden för med sig*

Ett möte per år i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 38 i avtalet samt vid behov.

*8.2.3. Beskrivning av hur behovet av personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna kommer att tillgodoses*

☑ Tjänster som för närvarande avdelats för att förvalta det program som ska ersättas eller förlängas.

☐ Tjänster som redan har avdelats inom ramen för den årliga politiska strategin/det preliminära budgetförslaget för år n.

☐ Tjänster som kommer att begäras i samband med nästa årliga politiska strategi/preliminära budgetförslag.

☐ Tjänster som kommer att tillföras genom omfördelning av befintliga resurser inom den förvaltande avdelningen (intern omfördelning).

☐ Tjänster som krävs för år n, men som inte planerats inom ramen för den årliga politiska strategin/det preliminära budgetförslaget för det berörda året.

*8.2.4. Övriga administrativa utgifter som ingår i referensbeloppet (XX 01 04/05 – Utgifter för administration)*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

| Budgetrubrik<br><br>(nummer och benämning) | År n | År n+1 | År n+2 | År n+3 | År n+4 | År n+5<br><br>och följande budgetår | TOTALT |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **1 Tekniskt och administrativt stöd (inklusive tillhörande personalkostnader)** | | | | | | | |
| Genomförandeorgan | | | | | | | |
| Övrigt tekniskt och administrativt stöd | | | | | | | |
| - *internt* | | | | | | | |
| - *externt* | | | | | | | |
| **Totalt tekniskt och administrativt stöd** | | | | | | | |

*8.2.5. Kostnader för personal och därtill hörande kostnader som inte ingår i referensbeloppet*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

| Typ av personal | År n | År n+1 | År n+2 | År n+3 | År n+4 | År n+5<br><br>och följande budgetår |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Tjänstemän och tillfälligt anställda (XX 01 01) | 0.1 | 0.1 | 0.1 | 0.1 | 0.1 | 0.1 |
| Personal som finansieras genom artikel XX 01 02 (extraanställda, nationella experter, kontraktsanställda etc.)<br><br>(ange budgetrubrik) | | | | | | |
| **Totala kostnader för personal och därtill hörande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)** | 0,011 | 0,011 | 0,011 | 0,011 | 0,011 | 0,011 |

| |
|---|
| Beräkning - ***Tjänstemän och tillfälligt anställda*** <br><br> Ej tillämpligt. 117 000 x 0,1 personal |

| |
|---|
| Beräkning – ***Personal som finansieras genom artikel XX 01 02*** <br><br> Ej tillämpligt. |

*8.2.6. Övriga administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

| | År n | År n+1 | År n+2 | År n+3 | År n+4 | År n+5 och följande budgetår | TOTALT |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| XX 01 02 11 01 – Tjänsteresor <br> 24,.010600.010211 - Tjänsteresor. | 0,010 <br> 0,010 | 0,010 <br> 0,010 | 0,010 <br> 0,010 | 0,010 <br> 0,010 | 0,010 <br> 0,010 | 0,010 <br> 0,010 | 0,120 |
| XX 01 02 11 02 – Konferenser och möten | | | | | | | |
| XX 01 02 11 03 – Kommittémöten <br><br> 24.010600.010211 – Kommittémöten | 0,005 | 0,005 | 0,005 | 0,005 | 0,005 | 0,005 | 0,030 |
| XX 01 02 11 04 – Studier och samråd | | | | | | | |
| XX 01 02 11 05 – Informationssystem | | | | | | | |
| **2 Andra administrativa utgifter, totalbelopp (24.010600.0201)** <br><br> **Gemensamma insatser och gemensamma utredningsgrupper** | 0,020 | 0,020 | 0,020 | 0,020 | 0,020 | 0,020 | 0,120 |
| **3 Övriga utgifter av administrativ karaktär** (ange budgetrubrik) | | | | | | | |
| **Totala administrativa utgifter, utom personalkostnader och därtill hörande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)** | 0,045 | 0,045 | 0,045 | 0,045 | 0,045 | 0,045 | 0,270 |

Beräkning – ***Övriga administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet***

***Ett kommittémöte per år med tre deltagare från Olaf och tre från andra generaldirektorat.***

***Två gemensamma insatser per år.***